

[Christmas Møller.]

dette Aar, ogsaa politisk, efter Recepten: Krage søger Mage.

Jeg vil dernæst gøre et Par Slutningsbemærkninger om det Lovforslag, der her foreligger. Jeg vil sige om Forslaget i sin Helhed, at ved dette Lovforslag med dets uretfærdige Svineordning og dets mangelfulde Kornordning, hvor der i Forhold til den Kornpris, vi har i Dag, kun vil være en ubetydelig Hævning af Kornprisen, fordi den utvivlsomt er holdt kunstigt oppe ved manglende Tilførsler i Forventning om Kornordning, ved dette Lovforslag ydes aldeles ikke den store og betydningsfulde Hjælp til Landbruget. Jeg husker ogsaa, hvorledes der ved Januar-Forliget blev talt om de 200 Mill. Kr., som det rige Venstre og Regeringspartierne havde givet til Landbruget. Og hvordan gik det med Opfattelsen heraf videre frem? Hvorledes var Meningen derom? Ingen vil i Dag hævde, at det gjaldt. Nu i Dag er vi nede paa et beskedent Beløb af 32 Mill. Kr., og lad os nu se, inden vi naar til Vejs Ende, hvad dette Forslags Bestemmelser virkelig betyder. Jeg for mit Vedkommende nærer ikke den fjerneste Tvivl om, at det er økonomisk som politisk forkert at skabe en Ordning, som kun er Udsettelse og intet som helst andet og ikke skaber Tilfredshed, ej heller hos dem, der gennemfører den, kun Tilfredshed for een eneste Part i Landet — for det Ministerium, som det bl. a. var det ærede Venstrepartis Opgave at angribe.

Jørgen Jørgensen: Det er overflødigt for mig i Dag igen at fremhæve, at vi forvort Vedkommende naturligvis ikke finder, at det Forslag, der nu skal gennemføres, er fuldt tilfredsstillende. Vi har Gang paa Gang fremhævet, at vi havde ønsket andre Fremgangsmaader for at støtte Landbruget end dem, der her vedtages, men vi er gaaet med til dette, fordi det var Vilkaaret, hvis et Resultat skulde naas.

Nu hører vi Gang paa Gang fra konservativ Side, at det, der nu gennemføres, betyder ingenting. Jeg vil spørge det ærede Medlem Hr. Christmas Møller: hvorledes forenes det ærede Medlems Stilling med, at de konservative Blade nu fremhæver den mægtige Prisfordyrelse, der vil blive Resultatet af denne Lov? Var Prisfordyrelsen blevet mindre, hvis de Konservatives Forslag var gennemført? Med hvilken Begrundelse vil man nu søge at rejse Forbrugerne, Husmødrene i København f. Eks., mod denne Prisforhøjelse, som Det konservative Parti erklærer er alt for ringe?

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der har gjort Forsøg paa at skabe sig Grundlag for Oppositionen mod det, der her gennemføres, kan ikke sige, at Forbedringen i Landbrugets Priser er alt for ringe, og samtidig understøtte en Opfattelse, der gaar ud paa, at det, der her gennemføres, giver en urimelig Forhøjelse for Forbrugerne. De Konservative kan gaa ind for en Prisforhøjelsespolitik, der er større end den, her er Tale om, men saa maa de ikke gaa ud og sige til Befolkningen, at det betyder, at den skulde have Varerne billigere; for begge Dele lader sig ikke gøre.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og hans Parti har egentlig kun vendt sig imod to principielle Synspunkter i denne Lovgivning. De har vendt sig imod den Støtte, der ydes de arbejdsløse (*Kristen Amby*: Formen for den!). Ja, det skal komme alt sammen. Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby giver Udtryk for, at Partiet har en daarlig Samvittighed i deres Stilling over for de arbejdsløse, og det forstaar jeg meget vel. Det konservative Parti har ikke taget Afstand paa andre Omraader end over for Støtten til de arbejdsløse og over for den direkte Beskatning.

Hvad er da Problemet med Hensyn til Støtten til de arbejdsløse? Det er dette: Skal vi søge i videst muligt Omfang at støtte de Bestræbelser i Arbejderklassen, der gaar ud paa, at man efter al sin Evne søger at opretholde Muligheden for, at Forsikringsordningen kan klare de Vanskeligheder, Arbejderklassen i Øjeblikket er ude for, eller skal man svække denne Interesse i Arbejderbefolkningen ved under saa unormale Forhold, som vi nu har, at tvinge en Række af disse Folk over til Kommunehjælpen? Det er ikke et Spørgsmaal om Besparselse. Det konservative Parti vil erkende, at Udgifterne sikkert ikke bliver mindre ved at udbetale Kommunehjælp end ved at betale gennem den forsikringsmæssige Ordning. Det er kun et Spørgsmaal om Hensyn over for de Arbejdere, der bringer saa store Ofre for at klare deres forsikringsmæssige Hjælp.

Det ærede Medlem og hans Parti siger: Vi vil ogsaa være med til at yde Hjælp til de arbejdsløse, men vi vil yde dem Hjælpen som en Hjælp til Kommunerne. Men det ærede Medlem og hans Parti vil ikke tage Konsekvensen deraf, for de vil ikke være med til at skaffe Penge til den Hjælp, de selv anviser; de har kun det at anvise Kommunerne, at de kan faa et Laan til at afholde disse almindelige Driftsudgifter, som en